

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

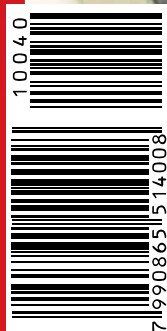
www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)3071166

ISZAP-BILINCSBEN

**AZ ÜZLETI ÉRDEK VAGY AZ IGAZSÁG
AZ ERŐSEBB A KATASZTRÓFA UTÁN?**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESSÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

VÖRÖSISZAP

Az elmúlt napokig halvány elképzelésem sem volt arról, hogy nem csak a terrorizmus fenyegetheti Magyarországot, hanem a vörösiszap is. Azt már az iskolában megtanultuk, hogy kis hazánk alumínium-termelésben nagyhatalom. Legalábbis az volt a szocializmus idején.

Aztán jött a rendszerváltás és az autóbusz-nagyhatalom, mezőgazdasági nagyhatalom státusza mellett eltűnt az alumínium terén elfoglalt pozíciónk is.

Erről hallottam. De soha nem hallottam életem 57 esztendeje alatt, hogy a vörösiszap, amely, mint tudjuk, az alumíniumgyártás kellemetlen velejárója, bajt okozott volna. Most azonban igen. A rosszban jó, hogy a kormány gyorsan intézkedett. Nincs félrebeszélés, cselekednek. Reméljük, hogy ezek nem csupán szavak, hanem érdemi tettek is, amelyek tényleg segítenek a szerencsétlen emberek. Ilyenkor gondolom azt, hogy kár volt a halálbüntetést eltörölni. Gondolj csak bele! Mennyit kaphatnak a felelősök, ha megfogják őket? Tíz évet, húsz évet, aligha hiszem. De vajon mérhető-e néhány év börtön azzal, hogy felelőtlenységük sok-sok ember egész életét vette el vagy tette tönkre? És persze még valamiről el kellene gondolkozni. Ideológiai előítéletek, gyűlölet és hasonlók nélkül. Miért nem volt ilyen katasztrófa a szocializmusban? A válasz egyszerű. Az állami tulajdon, az állami szigorú irányítása mellett jobban oda lehetett figyelni a megelőzésre, mint most, amikor lassan semminek sincs gazdája. Na, most már

tudjuk, hogy veszély a terrorizmus, az árvíz, a vörösiszap, és még ki tudja, hogy mi jön. Szóval, készüljünk, és hasznosítsuk azt, ami régen jó volt!

KÍNOMBAN

Kínomban a Magyar Közlönyt olvasom. Ez már nem normális dolog, kerestem is a háziorvosomat, de szabadságon van. Szeretném tudni, hogy mi történik kis világunkban, de szinte képtelenség megérteni. Próbáltam a sorok között olvasni, mint régen megtanultuk, de lassanként nincsenek sorok. Vagy legalább is értelmes sorok. A televíziók, a rádiók, az újságok, az internetes oldalak persze tele vannak. Ezzel nincs is baj. A baj azzal van, hogy ebből érdemben nem tudom meg, hogy mit tesz a kormány, merre megy Magyarország, mire kell készülnünk. Részinformációk vannak, értékelések vannak, politizálás van, duma van, csak tényközlés nincs. Pedig nekem elegendőek lennének a tények, értékelni én is tudok. Szerintem honfitársaim többsége is így van vele. A Magyar Közlöny nem izgalmas olvasmány, de nagyjából kiderül, hogy mi is történik. Milyen rendeletek születtek, kit hova neveznek ki. Szóval, bejelentkeztem az orvoshoz. Aztán elgondolkoztam: tényleg nekem kell orvoshoz mennem?

HACSAK!

Beugrott Budapestre James B. Steinberg. Tudod, az az amerikai turista, aki úgy melleleg Clinton amerikai külügyminiszter helyettese. Ha a miniszter asszony

nincs otthon, ő helyettesíti. Ez azért már valami! Nos, azt írja az újság, hogy eljött Budapestre, találkozott Martonyi külügyminiszterrel és már ment is tovább. Nyilván nem menetrendszerű repülővel, mert az nehéz lenne. Elolvastam a hivatalos híradást, semmit sem értek. Főleg azt nem, hogy ilyen fontos ember minek jön azért a kevésért, amiről állítólag szó volt a tárgyalásokon.

Hacsak! Hacsak nem történt valami más is. Ha csak az amerikai vezetés nem azt közölte a magyar kormánnyal, hogy nagyon elégük van az európaiak önállósodásából, és itt az ideje, hogy zárják a sorokat. Ha másért nem, hát azért, mert a terrorizmus erői ellentámadásba lendültek, és ez bizony egy új háború kezdete. Hacsak nem azt közölte Steinberg úr, hogy szedjük magunkat össze, mert húsz éve nem azért csináltak itt nekünk demokráciát, szabadságot, piacgazdaságot, nem azért költöttek milliárdokat, hogy szétziláljuk. Az amerikai adófizetők pénzével el kell számolni. Hacsak nem azt adta tudtunkra az amerikai úr, hogy a tőkés világot ők vezetik, nem a németek, nem a franciák, nem más, hanem az amerikaiak. Hacsak nem azt vágta a szemünkbe, hogy a jó kétoldalú viszony azt feltételezi, hogy mi elismerjük az USA vitathatatlan vezető szerepét. Hacsak nem azt közölte, hogy ne nagyon ugráljunk Kína, Oroszország, meg ki tudja, kinek az irányába, hanem kövessük szépen az amerikai politikát. Nem fogadni a dalai lámát hivatalos szinten, gesztusokat tenni Kínának, na álljon meg a menet! Hacsak nem az Orbán-kormány szavát kérték arra, hogy küldjünk még több katonát Afganisztánba, nehogy törődjünk a hazai közvéleménnyel. Hacsak Budapestre Steinberg úr nem csak Martonyival parolázott, nem csak a vörösiszap miatt sajnálkozott, hacsak nem jött össze még valakivel, mondjuk, a miniszterelnökkel, úgy stikában, hogy senki se lássa. Szóval, ha ez történt, már értem, miért érte meg Clinton helyettesének pár órára ide jönni.

THÜRMER GYULA

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. Ismét kemény kritikával illette a magyarországi bankadót Andreas Treichl, az Erste Group vezérigazgatója a Financial Times-nak adott interjújában. „Elégedetlenek vagyunk a túlzott bankadó miatt, sürgős lépés” – mondta Treichl. A bankár ugyanakkor nem lát semmilyen körülményt, amely mellett kivonulnának Magyarországról – hisz Magyarország az Erste „hazai piaca”, így „többféle módon is meg fogjuk mutatni, hogy nem tehetnek meg mindent velünk”.

Munkáspárt: Az utolsó mondaton a hangsúly. Az Erste-főnök egy másodpercig sem titkolja, hogy a kormány által kiszabott bankadót az ügyfelekkel fogják megfizettetni. Treichl úr mást is mond: egyértelművé teszi, hogy ez az utolsó hasonló „trükkje” az Orbán-kormánynak, többet a nemzetközi bankvilág nem tűr el. Ezt mondja a bankvezér. Aki erre egy szót sem mond, az a magyar kormány. A bankadó bevezetése jó és szükséges lépés volt, azonban továbbra sem világos, hogy miképp érik el Orbánék, hogy ne a lakosságon hajtsák be az extrasarcot. Hallgat a kormány abban is, hogy a deviza-hitelek megsegítése miképp befolyásolja a bankadót. S ez nagyon nagy baj. Még mindig nincs szó állami bankról...

2. Öt taggal létrejött a médiatanács, amely az Országos Rádió és Televízió Testület (ORTT) jogutódja. A magyar médiát ellenőrző testület négy tagját a Fidesz jelölte, egyet pedig személyesen, miniszterelnökként Orbán Viktor.

Munkáspárt: Tetszett volna másképp kormányozni, s akkor nem szavaznak ennyien a Fideszre, hogy ezt most megtehesse! – üzenjük a liberális és szocialista demokrácia-féltőknek. A Fidesznek meg azt, hogy más a hatalommal élni, mint visszaélni. Mint ahogy a mai igazság szót is csak egy betű különbözteti meg a holnapi gázságtól. S ha így lesz, azon nem változtat az sem, ha minden tévében ugyanazt szajkózzák majd.

3. Előzetes letartóztatásba helyezte a bíróság Geréb Ágneszt. A bábát azután vették őrizetbe, miután egy budai otthonba kiérkező mentők élesztettek újra egy újszülöttet.

Munkáspárt: A hazai törvények szerint minden kismamának joga van eldönteni, hogy kórházban, vagy otthon, bába segítségével hozza világra gyermekét. Minden nőgyógyász és okleveles bába – így Geréb Ágnes is – hangsúlyozottan felhívja az anyukák és apukák figyelmét az otthoni szülés lehetséges veszélyeire. Több ezer esetben a bábák remekül teljesítettek. Geréb Ágnes valamiért reflektorfénybe került. Hozzon végre valaki valódi számokat a kórházakból és a bábás szülésekről! Ha a számok igazolják, tiltsák be a bábák működését, de ha nem, elég a boszorkány-perekből!

4. Patthelyzet alakult ki Kiskunfélegyházán a Transelektro Ganz-Röck gyárában: az Alstom megkísérli elszállítani az általa megrendelt munkákat, de a gyárban sztrájkoló munkások miatt ez nem valósul meg.

Munkáspárt: Szokatlan Magyarországon, hogy a munkás tesz is valamit érdekei védelmében, ráadásul azt szervezeten teszi. Kiskunfélegyházán hosszú hónapok óta nem fizettek bért, mit kellett volna tennie a dolgozónak? Az MSZP-ben azt mondják, forduljanak bírósághoz, majd az igazat ad neki. Mi azt mondjuk, hogy ebben a rendszerben csak az a dolgozóé, amit kiharcol. Ha a tőkés visszaél helyzetével, a munkás csapjon az asztalra!

5. Gyurcsány Ferenc szerint nem új pártot kell létrehozni az MSZP-ből, hanem a meglévőt kell „kinyitni”; ehhez azonban politikai, erkölcsi, valamint szervezeti és irányítási fordulat szükséges.

Munkáspárt: A magyar közélet tragikomédiája, hogy Gyurcsány Ferenc még mindig hozzá tartozik. Gyurcsányék nyolc éves kormányzásukkal nem csak Magyarországot és az MSZP-t tették tönkre, hanem lejárátták a baloldalt is. Az MSZP menthetetlen: erkölcsileg, szervezeten és irányításon, no meg politikailag is. S ez mind Gyurcsánynak és barátainak köszönhető. Gyurcsány mostani nyilatkozatával igazából pártbeli híveinek és ellenfeleinek üzen: visszatér. Ha a szocialistákban még maradt szemernyi tisztesség, javasoljuk: ne hagyják!

6. A keddi parlamenti ülés alatt – egy törvényjavaslat vitájában – nem tartózkodott még hetven fideszes képviselő sem az ülésteremben, bár a „bennülési rend” szerint ez kötelező lett volna.

Munkáspárt: Értik, ugye? A kormánypárt már nem azt várja el, hogy az összes, azaz 227 képviselője végezze a munkáját, megelégszik hetvennel is. Azonban ennyit sem érdekel, hogy majdan mire fognak szavazni, mi kerül a törvényekbe. Az sem meglepő, hogy így van ez a többi frakcióban is. A Munkáspárt azt mondja, hogy a képviselő munkahelye a Parlament, ha nincs ott a törvényvitákon, akkor rúgják ki. Minden értelemben.

7. Megszületett a politikai megállapodás Tarlós István főpolgármester és Horváth Csaba, az MSZP leendő fővárosi frakcióvezetője között.

Munkáspárt: Szép dolog, ha a győztes párt a város érdekében együtt akar dolgozni az ellenzékkel. Azonban itt nem erről volt szó. A Fidesz és az MSZP első dolga a budapesti közgyűlésben az volt ugyanis, hogy elosszák a bizottsági helyeket, külsős szakértői posztokat, a tanácsnokok számát, no meg, hogy mennyi pénzt kapnak a frakciók. Hát ez volt a nagy „megállapodás”, s ennyi maradt a kampányban hangoztatott mutyi-ellenességéből...

PRIVATIZÁCIÓ – KORRUPCIÓ - KATASZTRÓFA

Az vörösiszap-özönt a rendszerváltás, s az elmúlt húsz év piszkos mutyija hozta a devecseriekre és a kolontáriakra – fogalmazta meg a Munkáspárt.

Nézzük a tényeket: az 1997-ben 1,7 milliárd forintot érő ajkai timföldgyárat mindössze tízmillió (!) forintért privatizálták. Az MSZP-közeli befektetők cserébe hárommilliárdos környezetvédelmi korszerűsítést ígértek – most látjuk, hogy mi valósult meg belőle. Közben kézen-közön eltűntek a különböző hazai és uniós munkahelyteremtő támogatások is. Sem a szocialisták, sem a polgári kormány nem ellenőrizte érdemben, hogy mi folyik a gyárban a valóságban, túlterheltek-e a tározót, tart-e a gát? Egyszóval nem törődtek a közelgő katasztrófával, többet ért „a tulajdonosok szava”. Most Orbán Viktor látványos intézkedéseket ígér. Kérdés, hogy el mer-e menni a tényleges felelősökig, hozzá mer-e nyúlni azok – az említett módszerekkel és következményekkel szerzett – magánvagyonához.

Őrizetbe vett vezérigazgató, vagyonzárlat és állami biztos a MAL (Magyar Alumínium) Zrt. élére – Orbán Viktor a hét elején a

televízió élő közvetítésében „csapott szét” a bűnösök között. Mindhárom döntés helyes, ugyanakkor finoman szólva is elégtelennek tűnik. Bakonyi Zoltán vezérigazgató felelne egyedül? Mi van a gát helyzetében közvetetten érintett vezetőkkel, akik tényleg tudják, mi történt? A cégre helyezett vagyonzár mellett miért nem zárolják a tulajdonosok vagyonát? A határozatlan idejű állami irányítás-átvétel pedig

éppen megfoghatatlansága miatt ad lehetőséget a további mutyikra.

Annak idején is így kezdődött.

A KILOPOTT GYÁR

A magyar alumíniumipar eladását Horn Gyula kormánya vezényelte le. Az ajkai timföldgyárat – ez a mai MAL cégcsoport alapja – mindössze tízmillió forintért kapták meg 1997-ben új tulajdonosai. A ma Tolnay Lajos, Bakonyi Árpád – az ő fia a vezérigazgató - és Petrusz Béla fémjelezte befektetői csoport azért juthatott bagóért az 1,7 milliárd forintra értékelt céghez, mert hárommilliárd forintos környezetvédelmi korszerűsítést ígért a gyárban. A mostani katasztrófa ismeretében talán nem nehéz megbecsülni, hogy mennyi valósult meg ebből a vállalásából. Amelyet, a cégvezetők kitűnő szocialista, s a jelek szerint nem sokkal rosszabb fideszes kapcsolatainak köszönhetően azóta sem ellenőrzött senki. Vagy igen? Hát akkor róluk sem szól a fáma...

A fenti recept egyébként jellemző volt az egész magyar alumínium ágazat privatizációjára. Gyurcsány Ferenc például ötmillió forint készpénzt és hétszázmillió forint állami hitelt tett le a mosonmagyaróvári timföldgyárért, amely már a vásárlás évében milliárdos árbevételt hozott. Ki dönthetett az állami hitelről? A pénzügyminisztert ekkor Medgyessy Péternek hívták, az alumíniumipar magánosítását Horn kabinetfőnökeként Apró Piroska, Gyurcsány anyósa felügyelte... 1996-ban egyébként Gyurcsány, Tolnay

KI FIGYEL DEVECSEERRE?

A vörösiszap-tragédia megdöbbentő, félelmetes és felháborító.

Valakik hibájából többen meghaltak, Kolontár teljes mértékben lakhatatlanná vált, Devecser „csak” félig.

A miniszterelnök – helyesen – úgy vélekedik, Kolontárra ne költözzenek vissza az emberek, hiszen több tíz évnyi folyamat lesz, amíg a terület nem lesz mérgező, vagy legalábbis élhetővé válik.

Ez a kijelentés nem hangzott el Devecserrel kapcsolatban. Holott a tragédia őket is ugyanúgy érinti, sokakat még rosszabbul.

Igen, tisztelet, segítség és részvétel illeti azokat, akik elvesztették rokonaikat, javaikat.

De ki gondolt azokra, akik két méterrel „megúszták” a tragédiát?

Való igaz, nekik nem vitte el a házukat a mérgező ár. De otthonuktól pár méterre ott gőzölög, s ha kiszárad, már a levegőben ott vibrál az átkos permet.

Őket még senki nem nyilvánította károsultnak. Holott nagyon is azok!

Devecserre ugyanúgy figyelni kell, mint Kolontárra! Nincs különbség lakhatatlan települések között.

Rendben, aki megmenthette ingóságait, vigye magával, biztos vagyok benne, nem is kérnének a többiek számára életmentő adományokból.

De nekik is joguk van élehető életre! Mérgezés-mentes, tiszta lakóhelyre.

Mint tudjuk, a MAL Zrt. tulajdonosai akár magánvagyonukkal megoldhatnák ezt a kérdést, ha már tragédiát okoztak.

Tudjuk, hogy nem akarnak adni belőle.

Elveszik tőlük?

és Bakonyi mindössze kilencvenmillió forintért szerezte meg az összes magyarországi bauxitbányát, holott csak a bauxit értékesítése 5,5 milliárdot hozott.

FÉLRESÖPÖRT TÖRVÉNYEK

„Ezek az urak jelképei lettek a rendszer-váltás után üzemeket olcsón megvásárló, majd meggazdagodó, de a létesítményeket az évek elteltével sem felújító korrupt üzletembereknek” – ez a sor nem kommunista újságírótól származik, a bécsi Profil írja. A polgári hetilap szerint Kolontáron sokan úgy vélik, hogy a gát már régóta eresztett, „nyílt titok volt”, de a MAL vezetői a szőnyeg alá söpörték a problémát – idézte a cikk az egyik helyi lakost.

Hogyan lehetséges, hogy egy olyan országban, amely hat éve az Európai Unió tagja, biztonsági és környezeti előírásokat ilyen könnyen meg lehet kerülni? – tette fel a kérdést a lap. A trükk sokszor abban is rejlik – válaszolta meg a kérdést a szerző –, hogy munkahelyteremtő vagy környezetvédelmi támogatásokat vesznek fel, az elvárásokat papíron teljesítik és a támogatást „zsebre teszik”. Hogy az „új alumíniummágnások” hanyagul kezelték a környezetvédelmi kérdéseket, arra az ajkai vállalkozás is példa. Szakértők szerint az egyes kazettákat túlterhelték, és hiányoztak a pótlólagos biztonsági intézkedések, minden egyetlen gáttól függött.

Miért nem tűnt fel ez senkinek? A Levegő Munkacsoport négy éve feljelentette a mosonmagyaróvári tározót fenntartó, a Gyurcsány Ferenc akkori miniszterelnök tulajdonába tartozó MOTIM vállalatot a környezetvédelmi előírások be nem tartása címén, de a vádat ejtették. „Az ügyészséget az illetékes környezetvédelmi felügyelet politikai nyomásra félretájékoztatta” – ezt sem mi írjuk, hanem az MSZP-ellenességgel aligha vádolható Népszabadság.

Tolnay Lajosról azt írta, hogy a MAL társtulajdonosa Gyurcsány Ferenc bizalmasának számít, ugyanakkor “Orbán Viktorral sem ismeretlenek egymás számára”, 2005-ben ugyanis meghívták a Fidesz által kezdeményezett gazdasági konzultációkra.

Így már érthető?

Tolnay Lajos hivatalos vagyónát ma 23 milliárd forintra, Bakonyi Árpádét és Petrusz Béláét egyaránt 16,5 milliárd forintra becslik.

A magyar kapitalizmus legnagyobb természeti katasztrófája

A Magyar Kommunista Munkáspárt megdöbbenéssel értesült az ajkai vörösiszap-katasztrófáról. Őszinte részvétét fejezi az áldozatok hozzátartozóinak, és mindazoknak, akik kárt szenvedtek. A Munkáspárt gyűjtést szervez a károsultak megsegítésére, és kér mindenkit, hogy segítsünk bajba jutott embertársainkon.

A Munkáspárt felháborítónak tartja, hogy felelős személyek a mundér becsületét védik, a mültra mutogatnak, félrebeszélnek, akkor, amikor emberi sorsok kerültek veszélybe mások hibái miatt.

A Munkáspárt támogatja a kormány szándékát arra, hogy megtalálják a katasztrófa személyes felelőseit, mindazokat, akik hanyagsága, felelőtlenége emberéletbe került, és súlyos anyagi károkat okozott.

A Munkáspárt úgy véli: ennél sokkal többről van szó! Az ajkai vörösiszap-katasztrófa a magyar kapitalizmus legnagyobb természeti katasztrófája. Az elmúlt időszak árvizei, és a mostani válság is jelzi, hogy nem csupán egyes személyek mulasztásáról van szó.

A magyar kapitalizmus rendszerében van a baj. A gazdaságot felelőtlenül, átgondolatlanul privatizálták, a magánvállalatok csak a haszonból részesülnek, a terhekből kihúzzák magukat, büntetlenül szennyezhetik a környezetet.

Az állam nem ura a helyzetnek. Folyamatosan vonult ki alapvető közfunkciók elvégzéséből. A zavaros törvények miatt nem világos, hogy mi az állam, mi az önkormányzat, mi a magánszféra feladata. Emiatt a társadalom számára fontos feladatok maradnak gazda nélkül.

Az elmúlt két évtized kormányai szőnyeg alá söpörték a problémákat annak ellenére, hogy a tudósok, a szakemberek, sőt maga a lakosság is felhívta a figyelmet arra, hogy a bajokat meg lehet, és meg kell előzni. Az ország pénzéből mindenre jutott, csak éppen a megelőzésre, gátak építésére, csatornák tisztítására nem adtak soha elegendő pénzt.

A hadsereget leépítették, a sorkatonai szolgálatot megszüntették, a katonákat nem hazai feladatokra, hanem külföldi missziókra képezik ki. Mindez oda vezetett, hogy az ország lényegében nem rendelkezik a katasztrófák elhárítására alkalmas katonai erővel.

A magyar kapitalizmus szülte azt is, hogy az élet minden területén eluralkodott az önzés, nincs társadalmi szolidaritás, az egyéni érdekek elsöprik a társadalom közös érdekeit. Az elmúlt két évtized parlamentjeinek, kormányainak a felelőssége, hogy engedték általánossá válni ezt a szemléletet.

A Munkáspárt határozott intézkedéseket vár el a kormánytól. Az állam teljes mértékben kárpótolja azokat az embereket, akik önhibájukon kívül elveszítették lakásukat, földjeiket, egész életük munkájának eredményét. Büntessék meg a katasztrófa személyes felelőseit! Az állam gondoskodjon a katasztrófákra való felkészülésről, hozzanak világos törvényeket, és azokat tartassák be! A megelőzésre jusson több pénz és figyelem! A hadsereget erősítsék meg! Lépjenek fel az önzés, az egoizmus szemlélete ellen!

Budapest, 2010. október 7.

Munkáspárt Elnöksége

ELKÓTYAVETYÉLT MENTŐJÁRMŰVEK

Az elmúlt három évben anyagáron adták el a Magyar Honvédségtől azokat a harci járműveket, amelyek az árvíz- és katasztrófavédelem alapjárműveinek számítanak a hadseregnél.

A honvédség BMP harcjárműveiből 522 darabot értékesítettek a HM vagyongazdálkodásában lévő HM Currus Zrt-n keresztül, főként olyan cégeknek, amelyek szét szerelt állapotban vagy működésképesen exportálták tovább az eszközöket.

A BMP azért is rendkívül jól használható lett volna a felsőszolcai árvíznél vagy a kolontári vörösiszap-katasztrófa helyszínén, mert szárazföldön öt tonna, vízen pedig tíz tonna a teherbírása, vagyis szárazon elvisz annyi homokzsákot, mint egy URAL tehergépkocsi, és a folyóvízből vagy bármilyen áradatból képes kimenteni az embereket.

Az üzleten a HM Currus Zrt. közel 170 millió forintot kaszált. A cég volt vezérigazgatója jelenleg előzetes letartóztatásban van, mert az egyik fő gyanúsítottja a HM-nél lelepleződött, bünszövetségben elkövetett vesztegetésnek.

MEGÚJULT VEZETÉS

A Munkáspárt Központi Bizottsága október 9-én megválasztotta új Elnökségét. Tagjainak 66 százaléka új ember, eddig nem volt tagja a vezetésnek. Az Elnökség 50 százaléka nő, és mindkét alelnöki tisztséget is nők töltik be. Az Elnökség decemberig végzi munkáját, amikor a kongresszus dönt az új vezetőkről.

A párt elnöke továbbra is az 57 éves Thürmer Gyula. Egyik alelnöke Karacs Lajosné, vállalkozó, 61 éves. Az ő feladata a pártelnök helyettesítése külön döntés alapján, a párt gazdasági munkájának irányítása, az Alapítványi Iroda irányítása, a Központi Recepció felügyelete, a párt gazdaságpolitikai kérdéseivel való foglalkozás. A másik alelnök Fogarasi Zsuzsanna, pártmunkás, 41 éves, feladata: a pártelnök helyettesítése külön döntés alapján, párt szervezési ügyek, budapesti pártmunka, A Szabadság kiadása.

Bekerült az Elnökségbe Bencsik Mihály, Jász-Szolnok-Nagykun megyei elnök, 67 éves, továbbá Dr. Frankfurter Zsuzsanna, orvos, 57 éves, aki egyben a Humán erőforrás Iroda vezetője. Az Elnökség tagja lett Kovács István, pártmunkás, 41 éves, aki vezeti az Elnöki Titkárságot és a Sajtóirodát, továbbá irányítja a www.munkaspárt.hu honlapját.

A párt új Elnöksége Elnökségi Kabinetet hozott létre. A kabinet tagjai részt vesznek a vezetés ülésein. Cseh Katalin, vállalkozó, 33 éves, lett a Kommunikációs Iroda vezetője, Nagy Judit, egyetemi hallgató, 25 éves, pedig az Ifjúsági és Civilszervezeti Iroda vezetője. Cseh Miklós, egyetemi hallgató, 21 éves, a Politikai Elemző Iroda helyettes vezetője, Gilicze Attila, postás, 37 éves, a Szakszervezeti Iroda vezetője lett.

A Külügyi Iroda vezetésére, továbbá a párt képviselőjére a Kommunista Szemle nemzetközi folyóiratban, Pilajeva Marina, 61 éves, újságíró kapott megbízást.

A kabinet tagja Hajdú József, 61 éves pedagógus, a Pártetikai Bizottság elnöke. Szintén meghívást kapott A Szabadság mindenkori főszerkesztője, a Pénzügyi Ellenőrző Bizottság mindenkori elnöke, a Baloldali Front mindenkori elnöke és a Nőtagozat mindenkori elnöke is. ■

A Központi Bizottság határozata

1. A Központi Bizottság tudomásul veszi az Elnökség lemondását, egyetértve azzal a szándékkal, hogy a párt 23. kongresszusának előkészítésében olyan elvtársak vegyenek részt, akik aktív részesei kívánnak lenni a kongresszus utáni időszak munkájának is. A Központi Bizottság köszönetet mond az Elnökség tagjainak áldozatos munkájukért.
2. A Központi Bizottság ennek alapján felmenti elnökségi tisztségükből és a szervezeti szabályzatnak megfelelően ezzel együtt KB-tagságukból az alábbiakat:
Gilicze Attila, Kajli Béla, Karacs Lajosné, Kerezi László, Vajda János
3. A Központi Bizottság felmenti alelnöki tisztségükből az alábbiakat:
Karacs Lajosné, Vajda János
4. A Központi Bizottság az Elnökség tagjává választja az alábbiakat:
Bencsik Mihály, Fogarasi Zsuzsanna, Dr. Frankfurter Zsuzsanna, Karacs Lajosné, Kovács István
5. A Központi Bizottság a Munkáspárt alelnökeinek megválasztja az alábbiakat:
Fogarasi Zsuzsanna, Karacs Lajosné
6. A Központi Bizottság kooptálja a KB soraiba az alábbiakat:
Gilicze Attila, Kajli Béla, Kerezi László, Vajda János
7. A Központi Bizottság tudomásul veszi, hogy a párt Elnöksége javasolja a budapesti párttertekezletnek: az NBRE elnöki tisztségéből mentse fel Kajli Béla elvtársat és válassza meg Fogarasi Zsuzsanna elvtársnőt.
8. A 23. kongresszuson megválasztandó Központi Bizottság az addigi tapasztalatok alapján ismét dönt az Elnökség összetételéről.

Budapest, 2010. október 9.

Központi Bizottság

PÁRTKONGRESSZUS DECEMBERBEN

A Központi Bizottság múlt szombati ülése december 11-re összehívta a Munkáspárt 23. kongresszusát. A kongresszus két szakaszban végzi majd a munkáját. A decemberi várhatóan nyilatkozatot fogad el a párt jövőjéről, dönt az új pártprogram kidolgozásáról, és megválasztja a párt elnökét, Központi Bizottságát és a Pénzügyi Ellenőrző Bizottságot.

A második szakaszára 2011. február-március folyamán kerül sor. A küldöttek ekkor vitatják meg az új pártprogram irányelveit, melyek ezt követően tagsági vitára kerülnek.

A Központi Bizottság a párt elnökének jelölésére jelölőbizottságot hozott létre a Központi Bizottság tekintélyes

személyiségeiből. A bizottság vezetője dr. Hajdú József, a Központi Pártetikai Bizottság elnöke lett.

A Központi Bizottság megvitatta és elfogadta a kongresszusnak benyújtandó beszámolóját. Meghallgatta, és tudomásul vette Karacs Lajosné alelnök tájékoztatását a párt anyagi helyzetéről és Vajda János alelnök beszámolóját az önkormányzati választásokról.

A Központi Bizottság új Elnökséget választott, mivel a párt eddigi Elnöksége – tekintettel a kongresszusra – lemondott. A KB ezzel kapcsolatos határozatát teljes terjedelemben közöljük.

Az Aradi Vértanúkra emlékezett a Munkáspárt október 6-án. Batthyány Lajos elhurcolásának helyszínén, a belvárosban álló dombormű alatt tartottak rövid kulturális műsort a fiatal párttagok és a Baloldali Front tagjai. A vértanúk utolsó mondataival idézték fel a mártírhalt hősök emlékét. Az ünnepi rendezvényt meghallgatta a közeli egyetem ka-puin kiözönlő diáksereg is, és rácsodálkoztak az arra járó emberek. Az ünnepség végén egy közelben lakó érdeklődő csatlakozott a megemlékezőkhöz, megköszönte, hogy a Munkáspárt a domborműnél is tisztelegett a vértanúk előtt, majd hálából mindenkit megkínált egy pohár finom vörösborral.

Ez a példa is jól mutatja: emlékez-nünk kell hőseinkre, nyíltan, mindig és mindenütt, ahol lehetőségünk nyílik rá. Nem csak tiszteletünket nyilváníthatjuk így ki – alkalmat teremtünk arra is, hogy a külvilág megismerje, mit tartunk tiszteletre méltónak.

Az alábbiakban Cseh Miklós Front-elnök ünnepi beszédéből idézünk.

Ma van a 161. évfordulója annak, hogy Aradon kivégezték az 1848-49-es szabadságharc honvédtisztjeit, valamint Budapesten Magyarország első felelős miniszterelnökét, Batthyány Lajost. Kik voltak ezek az emberek, akik az életükkel fizettek tetteikért és a magyar szabadságért?

Mindannyian császári tisztak voltak, akik átálltak a magyar szabadságharc oldalára, és katonai tevékenységükkel küzdöttek Magyarország függetlenségéért.

Mint oly sokszor a történelemben, a nagyhatalmak összefogtak a haladó erők ellen, hogy egy nép szabadságvágyát vérbe fojtsák. Az osztrák császár és az orosz cár hadai többszörös túlerőt képviseltek a harcban megfáradt magyar seregekkel szemben.

A szabadságharc elbukott, de a magyar honvédség tábornokai még a vereség ellenére is erkölcsi győzelmet arattak. Világos-nál ugyanis a magyar sereg nem az osztrákok előtt, hanem az orosz csapatok előtt tette le a fegyvert, mely mélyen megalázta a császári oldalt.

A bosszú természetesen nem maradt el. Az osztrákok – a tábornokokat megillető golyó általi halál helyett – kötél általi halált írtak elő a magyar tábornokok részére.

Felix Schwarzenberg miniszterelnök utasítására, Ferenc József jóváhagyásával hadbírótság elé állították, majd halálra ítélték és kivégezték a 13 magyar hőst. A megtorlásokat Haynau irányította.

KIK ÉRTED HALTAK...

ÉLJEN A SZABADSÁG, ÉLJEN MAGYARORSZÁG!

CSEH MIKLÓS
ÉS THÜRMER GYULA

A Tizenhármak ítéletét október 6-án – szándékosan a bécsi forradalom és Theodor von Latour császári hadügyminiszter meggyilkolásának első évfordulóján – hajtották végre, ami ezért a szabadságharc vérbefojtásának gyásznapja.

Ezért, amikor ma nacionalista indítatásból egyes politikusok és támogatóik szítják a magyar és a környező népek közötti ellentétet, jusson nekik is eszükbe, hogy 1849. október 6-án nem csak magyar embereket végeztek ki, mert felvették a harcot a császári önkény ellen!

Mit üzen számunkra, és mit jelent számunkra október 6-a? Van-e valami hasonlóság az akkori és a mai viszonyok között?

Mondhatnánk, hogy nincs, mert ma állítólag Magyarország független és szabad, megvalósult 1848 eszméje. Nincs önkényuralom, az országunk immáron a demokratikus európai országok sorához tartozik. De mi tudjuk, hogy ez csak illúzió, a valóság mást mutat.

Igenis önkényuralom van, a pénz önkényuralma, Magyarországot elnyomják, a magyar nép nem független, nem szabad! Ma osztrák császárság és orosz cári birodalom helyett van Európai Unió és Amerikai Egyesült Államok, Ferenc József és Haynau helyett pedig itt vannak az IMF helytartói!

Szomorúan tapasztaljuk, hogy vértanúink emléke 161 év távlatából megkopott. Az emberek egy igen jelentős része nem is tudja, hogy október 6-a nemzeti gyásznap. Pedig szabadságharcosokra, a valódi függetlenségért harcoló hősekre ma is nagy szükség lenne!

Mi, magyar kommunisták, megőrizzük és ápoljuk a vértanúk emlékét, szívünkben hordozzuk a magyar nép szabadságának ügyét. Nem felejtjük el, hogy 1849. október 6-án Magyarorszáért adták életüket a vértanúk!

Éljen a szabadság, éljen Magyarország! ■

Mert, ezért!

– a három igazságom –

**Elsősorban,
mert nincstelen vagyok.
Így szívem Dózsáért dobog.
Dobban, egyre csak robob.
Elítélem a pénz csúf ruháját,
elkenném az uraknak irháját!**

**Másodsorban,
mert ide szült engem anyám.
Így a szívemből szeretem:
E hont, hol édes a szerelem!
Nektárja lelkemnek tápja,
szép szavaimnak palántája!**

**Harmadjára,
mert én tudom, és te tudd!
Ki reám nyomja átkos bélyegét -
Rágalmából veszi az kenyerét!
Munkások szürke panelháza:
konok költőnek szép hazája.**

Mészáros Antal

Van egy dolog az aradi 13 vértanúval kapcsolatban, amit mostanság nem szokás emlegetni.

A 13 vértanú nem mindegyike volt magyar. Volt közöttük horvát, szerb, német és osztrák nemzetiségű is. Ennek ma az a jelentősége, hogy rájövünk: a magyar szabadság ügyét más nemzetekhez tartozó katonák is segítették.

„A múltba csak azért tekintünk vissza, hogy ezzel is a jövőt készítsük elő.”

Mi történt a magyar kommunistákkal 1919 augusztusa után? Hogyan szervezték a pártot? Miből finanszírozták a munkát? Kik voltak az igazi Bors Máték és Dániel Edék? Más idő, más kor, mégis rengeteg hasonlóság van a között, ami 1919 és 1945 között volt, és amivel ma szembesülünk. 1919 augusztusában leverik a Tanácsköztársaságot, 1989-90-ben megbuktatják a szocializmust. Akkor, és ma is a szocializmus korszaka után vagyunk. A tőke akkor is, ma is összehord minden hazugságot azért, hogy lejárássa a szocialista kort, megtévessze a dolgozó embereket. Sorozatunk korábbi részei olvashatóak A Szabadság honlapján.

A MAGYAR FRONT

Manapság sok erőfeszítést teszünk azért, hogy időszerű és fontos kérdésekben közös platformra hozzunk különböző politikai erőket. Ilyen kérdés sok van, kezdve az otthonvédelemtől egészen az afganisztáni háborúban való részvételig. Nem sok siker koronázza ezeket az erőfeszítéseket. Ez azonban nem azt jelenti, hogy a jövőben nem lehetnek új, még égetőbb kérdések, amelyekben szükségessé és lehetségessé válhat a kommunisták és más politikai erők összefogása. 1944. májusában létrejött egy egyedülálló szervezet, a Magyar Front. Hogy sikerült egy platformra hozni különböző politikai erőket?

PUSZTULJANAK A HAZAÁRULÓK!

A kommunista párt 1944-ben létszámát tekintve kicsi erő volt. De mint oly sokszor máskor, a történelem ezúttal is bizonyította, hogy nem minden a létszám. A kommunisták tudatosságukkal, szervezettségükkel élére tudtak állni az egész társadalom szempontjából fontos folyamatoknak. 1944 tavaszán nincs más fontosabb kérdés, mint a háború befejezése.

A Békepárt 1944 májusában kezdeményezi egy antifasiszta nemzeti tömörülés létrehozását. Hosszú tárgyalások folynak a németek és magyar kiszolgálók orra előtt. Végül is a Békepárt mellett a Magyarországi Szociáldemokrata Párt, a Független Kisgazda, Földmunkás és Polgári Agrárpárt, a Nemzeti Parasztpárt és a legitimisták egy csoportja, a Kettős Keresztövetség csatlakozik.

Az MSZDP-t már jól ismerjük. Az 1921-es Bethlen-Peyer paktum két évtizeden át viszonylag nyugodt létet biztosít számukra. Ott vannak a parlamentben, legális intézményeik vannak, tömeglap

a Népszava. Az 1939-es választásokon az MSZDP öt mandátumhoz jut. A radikálizálódó tagságot folyamatosan visszafogja a vezetés, amely részben jobboldaliakból, részben az alkalmazkodás kényelmes útját választókból áll. A háború azonban mindent megváltoztat. Szakasits Árpád vezetésével így jutnak el a Népszava 1942 karácsonyi számának megjelentetéséig, amely az antifasiszta összefogás első jelentős megnyilvánulása. 1944 tavaszán pedig csatlakoznak a Magyar Fronthoz.

A Kisgazdapárt is a hagyományos magyar pártokhoz tartozik. A gyökereket 1908-ra, Nagyatádi Szabó Istvánig vezetik vissza, de az 1944-es párt elődje igazából 1930-ban alakul. Vezetője hosszú ideig Eckhardt Tibor, majd történetünk idején Tildy Zoltán. Ehhez a párthoz csatlakozik 1936-ban Bajcsy-Zsilinszky Endre, aki beszünteti saját korábbi pártja tevékenységét. Az 1939-es választásokon 14 képviselői helyhez jutnak, komoly erő.

A Nemzeti Parasztpártot, mint magyar agrárpártot 1939-ben alapítják népi írók és paraszt-politikusok. Bázisa az ország keleti része, főleg az Alföld szegényparasztsztrajai. Az alapítók között olyan ismert személyiségek vannak, mint Illyés Gyula vagy Németh László. A Magyar Frontban Kovács Imre a képviselőjük.

A Kettőskereszt Vérszövetség (KKVSZ) talán a legfurcsább szerveződés az egész ügyben. 1919 júliusában alakul, és a környező országok magyarságának védelmét hirdeti. Egy részük együttműködik a Horthy-rendszer rendőrségével, másik részük viszont vonzódik a baloldal felé. A Kettőskereszt Vérszövetség legitimista csoportja Kettőskereszt Szövetség néven a Magyar Frontba tömörült pártokhoz csatlakozik, egy másik csoportja pedig a nyilasokhoz. Ilyen a valóság!

A Magyar Front elnöke Szakasits Árpád, az MSZDP vezetője lesz. Az ő életútját már ismerjük. Csakúgy, mint a Békepárt, illetve a kommunisták képviselőjét, Kállai Gyuláét. A Kisgazdapártot Tildy Zoltán képviseli. Tildy ekkor 55 éves. Felvidéki értelmiségi családból jön, református lelkész. 1945 novemberétől néhány hónapig majd ő lesz Magyarország miniszterelnöke, 1946-48 között pedig ő a köztársaság elnöke. 1948 után az MDP vezetése a szocializmus elleni erők egyik lehetséges vezetőjének tekinti, és házi őrizetben van. Az 1956-os ellenforradalom idején miniszterelnöki tisztséget vállal Nagy Imre kormányában. Az ellenforradalom leverése után elítélik, de betegsége miatt szabadon engedik. 1961-ben hal meg.

A Nemzeti Parasztpárt képviselője Kovács Imre. Ekkor 31 éves. Már korábban a népi mozgalom kiemelkedő alakja, népi író. Életrajza szerint „apai ágon tősgyökeres gyomai, kálvinista szabadparasztok leszármazottja, anyai felmenői között dunántúli katolikus iparosok voltak”. Ő is fokozatosan jut el a Magyar Fronthoz. 1937. március 15-én a Nemzeti Múzeum lépcsőjén ő olvassa fel a Márciusi Front aláíróinak nevében a követelések tizenkét pontját. 1942. március 15-én a Magyar Történelmi Emlékbizottság szervezte koszorúzáson a parasztság nevében Bajcsy-Zsilinszky Endrével kettesben koszorúzzák meg Petőfi szobrát. 1945 után ő lesz a Parasztpárt főtitkára, majd alelnöke. Ekkorra azonban a pártban többféle irányzat van. Erdei Ferenc a kommunistákkal kíván együttműködni a szocializmus építésében. Kovács Imre ezt már nem akarja, és 1947-ben emigrál az USA-ba. Az ottani magyar – szocialista-ellenes – emigráció egyik vezetője lesz. Megélhetését a Szabad Európa Bizottság munkatársaként keresi. 1980-ban hal meg.

EMLÉKEZÜNK MÁRTÍRJAINKRA

1944 júniusában megjelenik a Magyar Front tagpártjainak felhívása a Magyar Nemzethez. „Történelmünk legsúlyosabb órájában szólunk a magyar nemzethez. Német hódító tört hazánkra!” – olvashatjuk a magasztos, s már akkor is régiesnek tűnő mondatot. A történelmi helyzet azonban mindenre magyarázat. Így folytatódik, és ez igen lényeges: „A németek elvesztették a háborút. Ezt ma már nem csak a fasizmus ellenségei, hanem barátai is tudják.” A nyilatkozat ítéletet mond a Horthy-rendszer politikai elit-jéről: „A 25 éves ellenforradalmi reakció minden árnyalata nemzeti érdekeink árulója lett.” Még egy lényeges kérdésre kitér: „A Szovjetunió nem veszélyezteti, hanem megvédi függetlenségünket!” Gondoljunk bele! Ezt egy olyan országban mondják, ahol 25 éven át uszítanak a Szovjetunió ellen. Végül a program: „Ki a német megszállókkal! Pusztuljanak a hazaárulók! Éljen a szabad, független, demokratikus Magyarország!”

1944 augusztusában a Magyar Front az ország felszabadítására szólít fel: „A nemzetet fenyegető katasztrófa elhárításának egyetlen útja felszabadítani az országot a német megszállás alól.” 1944 szeptemberében a Magyar Frontot alkotó pártok közös Intéző Bizottságot hoznak létre. 1944. szeptember 20-án a Magyar Front memorandumot küld vitéz nagybányai Horthy Miklósnak, a kormányzóknak. A program világos: Magyarország üzenjen hadat a németeknek, kezdjen fegyverszüneti tárgyalásokat, alakuljon koalíciós kormány a hadsereg és a Magyar Front képviselőiből. Horthy nem válaszol.

A hatalomnak nincsenek kétségei a Magyar Frontot illetően. „A Magyar Frontba tömörült számottevő baloldali erők a döntő szakaszába érkezett háború fejleményeit céljaiknak megfelelően burkoltan a demokrácia, valóságban azonban a bolsevizmus érdekében eredményesen propagálják” – olvashatjuk a Magyar Királyi Csendőrség nyomozóosztály-parancsnokságának 1944. augusztus 16-i jelentésében.

A nyilasok uralma alatt több kísérlet történik a fegyveres ellenállás megszervezésére: november elején létrejön a Magyar Nemzeti Felkelés Felszabadító Bizottsága Bajcsy-Zsilinszky Endre és Kiss János altábornagy vezetésével, de a nyilasok a szervezkedés nyomára bukkannak,

vezetőit elfogják és kivégzik. A Magyar Front örökébe az 1944. december elején megalakuló Magyar Nemzeti Függetlenségi Front lép.

A MAGYAR FRONT UTÓÉLETE

A Magyar Front az akkori magyar valóság szülötte. Nem a szovjet modellt utánozta, itt született. A háború ellen, az antifasiszta ellenállás szervezésére jött létre. Hosszabb távon egy olyan polgári Magyarország építésének programját rejtette magában, ahol a népi erőknek jelentős szerepe lehetett. Ez több volt, mint a Horthy-rendszer, de kevesebb, mint a szocializmus.

1945 után a nemzetközi és a hazai feltételek megváltoznak. Az USA és szövetségesei meghirdetik a szocializmus elleni hidegháborút. Idehaza fokozatosan érlelődnek a szocialista forradalom feltételei. Világossá válik, hogy Magyarország nem a tőkés úton, hanem a szocializmus útján fog haladni, hasonlóan a környező országokhoz. Ezzel azonban már nem azonosulnak az egykori Magyar Front polgári erői. Szerepe van annak is, hogy Rákosi Mátyás és a szovjet emigrációból hazaérkező vezetők csoportja sem vallja magának a magyar valóság szülte együttműködést, és fokozatosan felszámolja. 1948. július 30-án a Magyar Dolgozók Pártja Politikai Bizottsága tudomásul veszi Tildy Zoltán köztársasági elnök lemondását. Az új elnök Szakasits Árpád. 1944 őszén azonban ez még csak a távoli jövő.

ÚJBÓL KOMMUNISTA NÉVEN

A Békepárt betöltötte történelmi küldetését. A kommunista erők úgy döntenek, hogy 1944 szeptemberétől ismét kommunista néven cselekednek. „A Kommunista Párt megalakult. Rákosi Mátyás példája nyomán a Kommunista Párt újult erővel folytatja a harcot a háború ellen, a békéért, az elnyomás ellen, a szabadságért.”

SZAKASITS ÁRPÁD

Majd további lényeges megállapítások olvashatóak: „Pártunk nemcsak a proletáriátus, hanem nemzetünk szabadságharcának vezetője lett.”

„A munkásságnak haladéktalanul szakítania kell várakozó magatartásával” – szólít fel a MKP dokumentuma, de mindjárt tesz egy szomorú megállapítást: „A munkásság jó része azért tétlen, mert egyedül a Szovjetunióra bízna felszabadítását.” Ez a passzivitás is ismerős a mából.

A Kommunista Párt 1944 szeptemberi kiáltványa már megfogalmazza a párt háború utáni terveit: „Olyan demokratikus Magyarországot akarunk, ahol a magyar dolgozó társadalom minden egyes rétege megkapja annak a jogát, hogy osztályhelyüknek megfelelően részt vehessenek a törvényhozásban.” Majd következik egy érdekes mondat: „A demokratikus Magyarország nem irányul a magántulajdon ellen.” Ez még nem a szocializmus programja. Ez az átmenet programja, amely majd 1945-1948 között meg is valósul, majd átadja helyét a szocializmusnak. ■

TANULSÁGOK

A MUNKÁSMOZGALOM TÖRTÉNETÉBŐL:

1. **Vannak történelmi helyzetek, amikor szükség van a kommunisták és más politikai erők széles összefogására. 1944-ben ilyen volt a háború és a fasizmus elleni fellépés.**
2. **A történelem sokszor bizonyította, hogy nem minden a létszám. A kommunisták 1944-ben tudatosságukkal, szervezettségükkel élére tudták állni az egész társadalom szempontjából fontos folyamatoknak.**

LE A VALÓDI TERRORIZMUSSEL!

Raúl Castro kubai elnök arra kérte amerikai kollégáját, Barack Obamát, hogy legyen következetes terroristaellenes politikájában, vagyis lépjen fel keményen azokkal a kubaiakkal szemben is, akik az Egyesült Államokat kiindulópontként felhasználva Kuba ellen hajtanak végre terrorakciókat, illetve erre készülnek.

Castro a terrorizmus áldozatainak kubai napján mondott beszédében említette Orlando Boschról és Luis Posada Carrilesről, akik szerint az amerikai Központi Hírszerző Hivatal, a CIA ügynökeiként büntetlenül élnek az Egyesült Államokban, holott részesei voltak 1976 októberében egy kubai utasszállító repülőgép elleni támadásnak, amelyben 73 ember vesztette életét.

Castro ugyanakkor követelte, hogy engedjék szabadon azt az öt kubait, akiket

2001-ben kémkedés vádja miatt az Egyesült Államokban súlyos börtönbüntetésre ítélték. Az öt férfi beépült a Miami-ban tevékenykedő Castro-ellenes emigráns körökbe, s több Kuba elleni merényletet sikeresen megücskösítettek. A szigetországban a terrorizmus elleni harc hőseinek tartják őket.

A kubai elnök azt is nehezményezte, hogy országa szerepel a terroristának megbélyegzett államok amerikai listáján. Castro leszögezte, hogy Kuba területét sohasem használták fel, és a jövőben sem fogják felhasználni terrorakciók megszervezésére. Ugyanakkor a múltban Havanna többször javasolta Washingtonnak, hogy működjenek együtt

a terrorizmus elleni harcban, de – mint ahogy legutóbb 2009 júliusában is – az amerikai fél még csak válaszra sem méltatta a kubai kezdeményezéseket - mutatott rá Castro.

NOBEL-DÍJ: POLITIKA VAGY VALÓSÁG?

Finoman szólva is vitatható döntést hoztak Oslóban az irodalmi Nobel-díj és a Nobel-békedíj odaítélésével.

A perui Mario Vargas Llosa a „hatalmi berendezkedések feltérképezéséért és az egyén ellenállását, lázadását, alulmaradását bemutató erőteljes ábrázolásmódért” kapta meg az irodalmi Nobel-díjat. Kérdés, miért most? Hiszen a latin-amerikai irodalom e nagy alkotójának már sok évvel ezelőtt kellett volna megkapnia ezt a kitéüntetést, akkor, amikor még sokkal inkább író volt, mint politikus. Mario Vargas Llosa ugyanis jelenleg a „liberális demokrácia védelmezőjének és a diktatúrák makacs bírálójának” tekinti önmagát, miközben elfogult a legreakciósabb nemzetközi jobboldal iránt, és hallgat az Egyesült Államok Irak elleni igazságtalan háborújáról vagy éppen a guantánamói koncentrációs táborban folyó kínzásokról. Vajon ezt a díjat azért kapta meg, hogy elismerjék a zöld palota szerzőjének érdemeit, vagy a Kuba és Venezuela elleni támadásokért?

A Nobel-békedíjat Liu Xiaobo kínai ellenzéki kapta meg. A férfi Nyugaton évek óta az emberi jogok hőse, odahaza az ország ellenségének tartják, el is ítélték. A történelem eldönti, hogy kinek van igaza. Azonban nehéz elvonatkoztatni az oslói „béke-díjak” időzítéséről. Egy éve az a Barack Obama kapta, aki azóta is háborút visel a világ több pontján, fegyverrel fenyegeti a független Iránt és Észak-Koreát. Obama a Nobel-díjnak is köszönhetően majd egy évig hitethette el a világgal, hogy az

amerikai politika megváltozott, hogy békehős és nem háborús uszító.

A kínai ellenzéki semmiben nem különbözik azoknak a „másként gondolkodóknak” a típusától, akiket az Egyesült Államok évtizedek óta használ ötödik hadoszlopként többkevesebb sikerrel olyan országokban, amelyek nem teteszenek neki. Kínával nyíltan gazdasági okokból nem mer szembe menni Washington, így támadja minden más fronton. Talán van igazság a pekingi kommentárban: A „másképpen gondolkodó” Liu Hsziao-po kitéüntetésével egyszerűen az előítéleteket fejezték ki, a döntés mögött a kínai felemelkedéstől, a kínai modelltől való rettegés húzódik.

MILLIÓS FRANCIA ÓRIÁSSZTRÁJK

Egy hónapon belül negyedik alkalommal tartottak kedden országos sztrájknapot Franciaországban a kormány nyugdíjreform-tervezete ellen, s ezúttal a gimnazisták és az egyetemisták is csatlakoztak a megmozduláshoz.

A nap folyamán 244 városban tartottak utcai felvonulásokat, összesen több millióan vonultak az utcákra. Egyes szektorokban, elsősorban a közlekedésben határozatlan időre meghirdetett munkabeszüntetés akár szombatig is eltarthat, amikor is újabb utcai felvonulást szerveznek a szakszervezetek. A vasutasok a korábbiakhoz hasonló arányban vettek részt a megmozdulásban: megközelítőleg negyven százalékuk sztrájkolt. Franciaország 12 olajfinomítójából kedden a Totalhoz tartozó hatban teljesen leállt a termelés és további négy is csatlakozott a munkabeszüntetéshez. Marseille kikötőjének energiaszállítókat fogadó termináljain már két hete sztrájkolnak a kikötői dolgozók. Jelenleg 85 olaj-, illetve gázzszállító hajó várakozik a tengeren. A Franciaországhoz tartozó Korzika szigetére elvileg a marseille-i kikötőből hajó-

kon szállítják az üzemanyagot, de azok a sztrájk miatt nem tudnak elindulni, ezért a szigetet az átmeneti üzemanyaghiány miatt már napok óta Olaszországból látják el olajjal. Franciaország 4302 középiskolájából délelőtt háromszázban csatlakoztak a diákok a tiltakozó megmozduláshoz. A tanároknak a szakszervezetek szerint 45-48 százalékuk nem tartotta meg az óráit, a tárca szerint csak húsz százalékuk sztrájkolt. A postásoknak a korábbi megmozdulásokhoz hasonlóan mintegy ötöde csatlakozott a munkabeszüntetéshez. A tiltakozás tárgyát képező nyugdíjreform tervezetét a nemzetgyűlés már elfogadta, a szenátusban a héten zárul róla a vita, de a nyugdíjkorhatár emelését előíró, leginkább vitatott passzust hétfőn este elfogadták a szenátorok. A törvényről várhatóan még a hónap vége előtt végszavazást tart a parlament. A tiltako-

zasi hullám nyomására Nicolas Sarkozy francia államfő múlt csütörtökön a legálább három gyereket, illetve fogyatékosokat nevelő nőknek kisebb engedményeket tett a mandátuma legfőbb ügyének tekintett nyugdíjreformban, de a legfontosabb elemein továbbra sem hajlandó változtatni.

A csomag egyik legfontosabb intézkedése a nyugdíjkorhatár fokozatos felemelése 60-ról 62 évre, valamint a közszférában dolgozók járulékának és a magas jövedelmek adójának egyszázalékos növelése. Ezenkívül a teljes összegű nyugdíj a jelenlegi 65 helyett ezentúl 67 évtől jár majd, vagy 41 és fél év munkaviszony után. A felmérések szerint a franciák jelentős része támogatja a tiltakozási hullámot: 69 százalékuk egyetért a szakszervezetek követeléseivel, 66 százalékuk pedig azt is támogatja, hogy határozatlan idejű sztrájkokkal próbálják meg a munkavállalók tárgyalóasztalhoz kényszeríteni a kormányt a reform esetleges visszavonása érdekében. ■

A KATASZTRÓFA FELELŐSEI

HORN GYULA MINISZTERELNÖKÉNT VEZÉNYELTE LE AZ ALUMÍNIUM-IPAR PRIVATIZÁCIÓJÁT, AZAZ SZÉTLOPÁSÁT.

CSIHA JUDIT FŐ-PRIVATIZÁTOR BŐLINTOTT RÁ AZ AJKAI TIMFÖLDGYÁR 10 MILLIÓ FORINTÉRT VALÓ ELADÁSÁRA.

SZILVÁSSY GYÖRGY ÁLLAMTITKÁRKÉNT „IGAZOLTA” A VÉTELÁRÉRT CSERÉBE ÍGÉRT MILLIÁRDOS KÖRNYEZETVÉDELMI BERUHÁZÁSOKAT.

MEDGYESSY PÉTER ELŐBB PÉNZÜGYMINISZTERKÉNT, MAJD 2002-TŐL KORMÁNYFŐKÉNT FEDEZTE A PRIVATIZÁCIÓS ÜGYLETEKET.

BAKONYI ÁRPÁD VOLT AZ EGYIK VEVŐJE A MAL-NAK. AZ EGYKORI MINISZTERIUMI OSZTÁLYVEZETŐ MAGÁNVAGYONA MA 16,5 MILLIÁRD FORINT.

TOLNAY LAJOS BAKONYI ELSŐ SZÁMÚ ÜZLETTÁRSA. NEM CSAK SZOCIALISTA, HANEM JOBBOLDALI KAPCSOLATAI IS VOLTAK – VANNAK.

ORBÁN ELSŐ KORMÁNYÁBAN TORGYÁN JÓZSEF KISGAZDA MINISZTEREI FELÜGYELTÉK A KÖRNYEZETVÉDELMET. SEMMI SEM DERÜLT KI AZ AJKAI ÜGYLETEKRŐL.

A KÖRNYEZETVÉDELEMRE SZÁNT ÁLLAMI MILLIÁRDOK NYOMÁT A FIDESZ-KORMÁNY TORGYÁN BUKÁSA UTÁN SEM KERESTE. KI DÖNTÖTT ÍGY, KI DÖNTHETETT ÍGY?

GYURCSÁNY FERENC IS RÉSZ VETT AZ ALUMÍNIUM-BULIBAN. KORMÁNYFŐKÉNT „HELYZETBE HOZTA” AZ ÜGY ÉRINTETTJEIT. SZILVÁSSY TITOKMINISZTER LETT.

KISS PÉTER A MEDGYESSY-GYURCSÁNY-BAJNAI KORMÁNYOKBAN MINDENT ELLENŐRIZHETETT, MINDENRŐL TUDHATOTT, ÉS MINDENBEN FÉLRENÉZHETETT.

A MAL ÓRIZETBE VETT VEZÉRIGAZGATÓJA, BAKONYI ÁRPÁD, A „NAGY” BAKONYI FIA. VELE AKARJÁK ELVITETNI A BALHÉT.

A LEGNAGYOBB KÉRDŐJEL. ÉLŐKERÍTIK-E AZ ISZAP-KATASZTRÓFA IGAZI FELELŐSEIT? A VAGYONUKKAL, SZABADSÁGUKKAL FOGNAK FELELNI AZ EMBERÉLETEKÉRT?

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: 334-1509; telefax: 313-5423.

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél előfizethető, havi 1000 forintért.